

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ แนวหน้า

ฉบับวันจันทร์ที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ.2563

ลุ่มพายุเติมน้ำเข้าเขื่อน กู้วิกฤติอ่างฯเหนือ-กลาง-อีสาน

กองอำนวยการน้ำแห่งชาติลุ่มพายุเติมน้ำเข้าเขื่อนหลัง ปริมาณน้ำในอ่างฯ ภาคเหนือ กลาง อีสาน ยังน่าห่วง พร้อม วิเคราะห์ข้อมูลฝนรายวัน ชี้นำบริเวณ จ.จันทบุรี เข้าข่ายฝนมาก หวั่นเกิดน้ำป่าไหลหลากส่งหน่วยงานเกี่ยวข้องติดตามใกล้ชิด

นายสำเริง แสงภู่วงค์ รองเลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) เปิดเผยว่า ตามที่กองอำนวยการน้ำแห่งชาติ (กอนช.) มีคำสั่งให้ 14 หน่วยงาน เช่น กรมอุตุนิยมวิทยา กรมทรัพยากรน้ำบาดาล กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมชลประทาน ส่งผู้แทนหน่วยงานมาปฏิบัติการประจำที่ห้องประชุม กองอำนวยการน้ำแห่งชาติ ตั้งแต่วันที่ 15 กรกฎาคมที่ผ่านมา เพื่อคาดการณ์พายุ น้ำฝนน้ำท่า และน้ำไหลเข้าอ่างเก็บน้ำ และน้ำหลาก ดินโคลนถล่ม การคาดการณ์พื้นที่เสี่ยง และจัดทำแผนที่น้ำท่วม ประชาสัมพันธ์การให้ความช่วยเหลือ และติดตามผลดำเนินการตามข้อสั่งการของผู้อำนวยการกองอำนวยการน้ำชาตินั้น จากการหารือติดตามประเมินแนวโน้มฝนตกหนัก 24 ชั่วโมงล่วงหน้า พบว่า ฝนในภาพรวมของประเทศระยะนี้ยังมีฝนตกต่อเนื่อง โดยจะมีฝนตกหนัก บริเวณภาคตะวันออก คาดว่า จ.จันทบุรีจะคงมีฝนตกหนักเฉลี่ย 50-100 มม. ซึ่งถือว่าเสี่ยงน้ำป่าไหลหลากน้ำท่วมฉับพลัน ดังนั้น กอนช.ได้แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องติดตามเฝ้าระวังสถานการณ์ฝนในพื้นที่ดังกล่าวอย่างใกล้ชิด เพื่อแจ้งเตือนประชาชนในการเฝ้าระวังผลกระทบ

สำหรับสถานการณ์ในแหล่งน้ำต่างๆพบ ปริมาณน้ำรวมทั้งประเทศขณะนี้ 33,995 ล้านลูกบาศก์เมตร(ลบ.ม.) คิดเป็น 41% เป็นปริมาณน้ำใช้การได้ 10,200 ล้าน ลบ.ม. หรือ 18% โดยมีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ 33 แห่ง มีปริมาณน้ำใช้การน้อยกว่า 30% ซึ่งอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ที่ยังน่าเป็นห่วงและต้องติดตามเฝ้าระวัง แจ้งเตือนกลุ่มผู้ใช้น้ำต่อเนื่องคือ 4 เขื่อนหลักของกลุ่มเจ้าพระยา ได้แก่ เขื่อนภูมิพล สิริกิติ์ แควน้อยฯ และป่าสักมีปริมาณน้ำรวมทั้งสิ้น 7,454 ล้าน ลบ.ม. คิดเป็น 30% ของความจุอ่างฯ เป็นปริมาณน้ำใช้การได้ 758 ล้าน ลบ.ม. คิดเป็น 4% ของความจุอ่างฯใช้การ

ส่วนการจัดสรรน้ำของเขื่อนภูมิพลและเขื่อนสิริกิติ์ช่วงที่ผ่านมา แม้จะจัดสรรน้ำเกินกว่าแผนที่กำหนด 300 ล้านลบ.ม. แต่ถ้าเทียบกับสถิติแล้วยังถือว่าน้อยกว่า ซึ่งทุกปีที่ผ่านมาจะจัดสรรเกินกว่าแผนเฉลี่ยถึง 1,000 ล้านลบ.ม. ทั้งนี้ เนื่องจากมีมาตรการสร้างการรับรู้ให้ประชาชน กลุ่มผู้ใช้น้ำ และเกษตรกร เข้าถึงปริมาณน้ำต้นทุนที่มีอยู่ เพื่อควบคุมการจัดสรรน้ำให้เป็นไปตามแผนอย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งรณรงค์ให้เกษตรกรเริ่มเพาะปลูก เมื่อมีปริมาณฝนเพิ่มมากขึ้น โดยใช้น้ำฝนเพาะปลูกเป็นหลัก

“ต้องยอมรับว่า แม้จะมีฝนตกหลายพื้นที่ แต่มีปริมาณน้ำที่ไหลเข้าอ่างเก็บน้ำของเขื่อนขนาดใหญ่ทั้ง 35 แห่งทั่วประเทศน้อยกว่าที่คาดการณ์ไว้ มีปริมาณน้ำไหลเข้า เพียง 2,409 ล้าน ลบ.ม. จากคาดการณ์ว่าจะมีน้ำไหลเข้าอ่างฯประมาณ 3,899 ล้าน ลบ.ม. และยังมีการระบาย

ออกมากกว่าน้ำไหลเข้า ส่งผลกับปริมาณน้ำต้นทุนในเขื่อนทั้งในภาคเหนือ อีสาน กลาง มีปริมาณคงที่หรือบางแห่งมีปริมาณลดลง ดังนั้นหากปริมาณฝนยังน้อยต่อเนื่อง ฤดูแล้งถัดไป น่าจะมีปัญหาและอาจต้องพิจารณามาตรการเข้มข้นมากขึ้นในการจัดสรรน้ำในแต่ละกิจกรรม อย่างไรก็ตาม จากการติดตามอายุของกอนซ. คาดว่าจะมีอายุพุดผ่านประเทศไทย 1-2 ลูก มาช่วยเติมน้ำในเขื่อนให้มากขึ้น พร้อมทั้งปรับลดการระบายน้ำลงตั้งแต่ 11 กรกฎาคมที่ผ่านมา เพื่อให้มีปริมาณน้ำเก็บกักน้ำในอ่างฯเพิ่มขึ้น” รองเลขาธิการ สททช.กล่าว

สวพส.ดันโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ ลดผลกระทบภัยแล้งยั่งยืน

นายภูธาดล ธีรอธิษฏ์ รองผู้อำนวยการอุทยานหลวงราชพฤกษ์ สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) สวพส. เปิดเผยว่า ปัจจุบันวิกฤตการณ์ภัยแล้งที่รุนแรงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคเหนือสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) มีพื้นที่ดำเนินงานครอบคลุมพื้นที่สูงกว่า 5 ล้านไร่ ซึ่งหลายพื้นที่ประสบปัญหาภัยแล้ง ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบเดือดร้อนขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อใช้อุปโภค บริโภค และทำการเกษตร ไม่สามารถเพาะปลูกพืชสร้างรายได้ ส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพและชีวิตความเป็นอยู่ สถาบันเล็งเห็นความสำคัญและจัดทำ “โครงการพัฒนาแหล่งน้ำและระบบกระจายน้ำขนาดเล็ก เพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้ง” สนับสนุนงบประมาณวงเงิน 13.8 ล้านบาท ช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ในระดับชุมชน โดยน้อมนำแนวพระราชดำริ ด้านการบริหารจัดการน้ำประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ใช้แผนที่ดินรายแปลงเป็นเครื่องมือ ในการวางแผนพัฒนาแหล่งน้ำให้ตรงความต้องการของชุมชน และถูกต้องเหมาะสมตามบริบทของแต่ละพื้นที่ เกิดนวัตกรรมการบริหารจัดการน้ำโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สถาบันได้สำรวจพื้นที่ร่วมกับชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาภัยแล้ง ปี พ.ศ. 2563 ในพื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง 44 แห่ง 296 ชุมชน 28,725 ครัวเรือน พื้นที่ทำเกษตรได้รับผลกระทบ 424,963 ไร่

ทั้งนี้ สถาบันดำเนินโครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว 180 แห่ง ครอบคลุมในโครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง 44 แห่ง 85 ชุมชน 10,256 ครัวเรือน พื้นที่เกษตร 131,821 ไร่ โดยเป็นการพัฒนาอย่างเป็นระบบครบวงจรและการมีส่วนร่วมของประชาชนตั้งแต่กำหนดขอบเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน วางแผนการพัฒนาเชิงพื้นที่ อย่างถูกต้องเหมาะสม การอนุรักษ์และฟื้นฟูต้นน้ำลำธารการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กและระบบกระจายน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและการเกษตรส่งเสริมทำการเกษตรอย่างประณีต ปลูกพืชด้วยระบบเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และใช้น้ำอย่างคุ้มค่า มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและระบบน้ำ 180 แห่ง มอบให้ชุมชน เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว และพัฒนาอาชีพที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชนในพื้นที่โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวง 85 ชุมชน ทำการอนุรักษ์และฟื้นฟูต้นน้ำลำธารดูแลรักษาป่าชุมชนและป่าอนุรักษ์ 89,726 ไร่ และปลูกป่าฟื้นฟูระบบนิเวศต้นน้ำ 3,690 ไร่

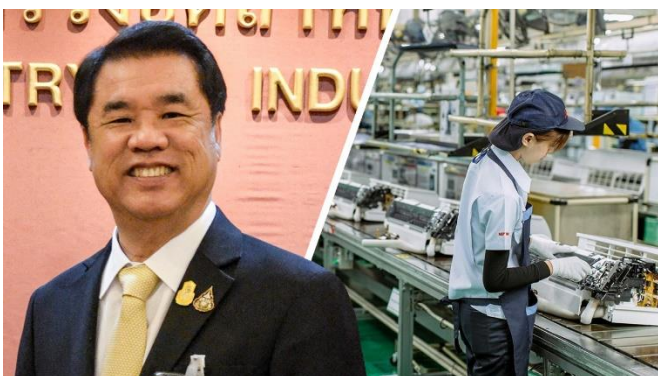
นอกจากนี้ ยังได้รับการบูรณาการของหน่วยงานตามแผนแม่บท อาทิเช่น กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรมป่าไม้ กรมทรัพยากรน้ำ กรมทรัพยากรน้ำบาดาล กรมชลประทาน กรมพัฒนาที่ดิน และเกษตรกรในชุมชนส่งเสริมและพัฒนาชุมชนถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบกฎหมาย และแผนใช้ที่ดินทำให้ชุมชนมีแหล่งน้ำใช้อุปโภคบริโภคและการเกษตร เกษตรกรมีทางเลือกปรับระบบเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเหมาะสมกับบริบทและภูมิสังคม โดยนำเทคโนโลยี องค์ความรู้โครงการหลวงมาใช้พัฒนาอย่างยั่งยืนผลิตพืชปลอดภัยมีคุณภาพ ใช้พื้นที่น้อยลง สร้างรายได้พอเพียง ตามความต้องการตลาด ทำให้ชุมชนมีความมั่นคงทางด้านอาหารและทำเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน และประเทศไทย ชุมชนสามารถอยู่ร่วมกับป่า และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

“จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูงพบว่า ในพื้นที่ดำเนินงานดังกล่าวมีจุด Hotspot ลดลงต่อเนื่อง เกิดความสมดุลทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน โดยวันที่ 22 กรกฎาคมนี้ สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง กำหนดวันจัดกิจกรรมการปลูกป่าฟื้นฟูแหล่งต้นน้ำ ณ โครงการพัฒนาพื้นที่สูงแบบโครงการหลวงแม่ละมบ้านแม่วาก หมู่ที่ 6 ตำบลแม่ณาจร อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนเครือข่ายในการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมของชุมชน และการขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชน ร่วมกับหน่วยงานร่วมบูรณาการ” นายภูธาดล กล่าว

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

ฉบับวันจันทร์ที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ.2563

"สุริยะ" นำภาคอุตสาหกรรมไทยสู่ New Normal

ท่ามกลางกระแสการปรับคณะรัฐมนตรี (ครม.) ที่กำลังยืดพื้นที่ข่าวหวั่นไหวหน้าปกหนังสือพิมพ์ทุกฉบับ “ทีมข่าวเศรษฐกิจหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ” ได้มีโอกาสพูดคุยกับสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รมว.อุตสาหกรรม ผู้ซึ่งมีรายชื่ออยู่ในบัญชีที่อาจถูกปรับเปลี่ยน โยกย้ายในครั้งนี้ เขาเล่าว่า พรรคพลังประชารัฐมอบ

อำนาจให้นายกรัฐมนตรี เป็นผู้คัดเลือกทีมเศรษฐกิจ ซึ่งคงไม่ถ่วงน้ำหนักที่จะหาคนที่เหมาะสมและยอมเข้ามาช่วยกันทำงาน ท่ามกลางสถานการณ์ปัจจุบัน อันซึ่ง ธนาคารโลก (World Bank) ได้ประเมินว่า ไทยจะเป็นประเทศที่ได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจหนักที่สุดในภูมิภาคอาเซียน กรณีที่ดีที่สุด ปีนี้เศรษฐกิจไทยจะหดตัว -3% กรณีเลวร้ายที่สุด อาจหดตัวถึง -5%

“คนที่จะมา ต้องเผชิญหน้าความจริงในข้อนี้ นอกจากต้องให้การเมืองยอมรับแล้ว ยังต้องได้รับการยอมรับจากนักลงทุน นักธุรกิจ ตลาดหุ้น เพราะความเชื่อมั่นเป็นเรื่องสำคัญมาก”

แต่เมื่อถูกถามถึงตัวเอง สุริยะ ตอบเบาๆตามสไตล์ว่า “ส่วนตัวผมอยู่ที่ไหนก็ได้ แล้วแต่นายกรัฐมนตรีจะมอบหมาย”

จบจากการเมืองเรื่องเครือข่าย “ทีมเศรษฐกิจ” ปรับโหมดเข้าสู่ประเด็นเศรษฐกิจ ปากท้อง การลงทุนซึ่งเครือข่ายไม่แพ้กัน หลังมหากฎกติโควิด-19 ที่ระบอบทั่วโลกมาตั้งแต่ต้นปี ยังไม่มี ที่ทำ ว่าจะ เรียบ หาย ไป ง่าย ๆ นัยสำคัญก็คือ ประเทศไทย โดยเฉพาะ ระบบเศรษฐกิจ เคยกินบุญเก่า ด้วยการพึ่งพิงรายได้จากการส่งออกและการท่องเที่ยวเป็นหลัก เฉลี่ยในแต่ละปี รายได้จากการส่งออกคิดเป็น 50-60% ของจีดีพี และจากการท่องเที่ยว 10-15% เมื่อรวมกันแล้ว คิดเป็นเฉลี่ย 60-75%ของจีดีพี จากมูลค่ารวมจีดีพีปีละ 16-17 ล้านล้านบาท

เมื่อเครื่องยนต์หลักที่ใช้ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ทั้งการส่งออกและท่องเที่ยว ถูกดับกะทันหัน เพราะโควิดพ่นพิษ จึงกระทบซึ่งต่อเป็นลูกโซ่ ไปยังธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ทั้งธุรกิจผลิตวัตถุดิบในห่วงโซ่การผลิตสินค้าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ไปจนถึงเอสเอ็มอี ลูกกลมไปย้งห้างสรรพสินค้า โรงแรม โรงนวด ร้านอาหาร ลานเปียร์ ฯลฯ ส่งผลให้ภาคธุรกิจทั้งใหญ่-เล็ก ต้องทยอยปิดกิจการ นำไปสู่การปลดพนักงาน ที่คาดว่าปีนี้จะมียคนตกงานไม่ต่ำกว่า 8 ล้านคน

...จากนี้ไป...โครงสร้างเศรษฐกิจ โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรม ที่บอบช้ำจากการประกาศล็อกดาวน์ประเทศ จากความไม่เชื่อมั่นที่ทำให้คนลดการใช้จ่าย และจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจทั่วโลกที่หยุดชะงัก จะเดินหน้าฟื้นฟูก่อนอย่างไร “สุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ” มีคำถามต่องานที่เขารับผิดชอบ ดังนี้

ล้มกระดานโมเดลลงทุนใหม่

มาตรการรับมือ เพื่อให้คนไทยก้าวสู่ชีวิตวิถีใหม่ได้อย่างเข้มแข็ง

สุริยะ เปิดฉากบทสนทนาว่า โควิด-19 ได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ มิติของโลก การระบาดที่รุนแรงและยังไม่คลี่คลาย ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจของโลก ที่อยู่ในภาวะทรุดโทรมอยู่แล้ว ถล่มถล่มลงสู่ “มหากฎกติเศรษฐกิจ” จนนำไปสู่ชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) ที่เป็นโจทย์ข้อใหญ่ของกระทรวงอุตสาหกรรม ในการหา

“จากนี้ไป โมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้วยการดึงดูดการลงทุนที่ไม่เน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มในประเทศแบบลวกๆ ลงทุนเพื่อการจ้างงานแรงงานพื้นฐานเพียงอย่างเดียวเช่นในอดีตที่ผ่านมา จะไม่สามารถใช้ได้แล้ว”

จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยยังไม่สามารถพัฒนาตัวเองไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงได้ เนื่องจากภาคอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ ยังรับจ้างผลิตสินค้า โดยนำเข้าชิ้นส่วน เครื่องจักรกล และเทคโนโลยีจากต่างประเทศ

การไม่ได้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี ไม่มีการถ่ายทอดองค์ความรู้จากต่างประเทศ ทำให้ไม่สามารถสร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้า สร้างรายได้ให้กับภาคการส่งออกที่เป็นพันธกิจหลักในการหารายได้เข้าประเทศ เคียงคู่กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

“ผมประเมินว่าโควิด-19 จะส่งผลกระทบต่อโลกยาวนานไปอีก 2-3 ปี ซึ่งเป็นวิกฤติที่ทั่วโลกได้รับผลกระทบร่วมกันแบบสาหัสที่สุด เพราะโลกเราไม่ได้มีการวางแผนรับมือโควิด-19 และไม่มีใครรู้ล่วงหน้าว่าจะยุติเมื่อใด”

ดังนั้น เมื่อถูกถามถึงยุทธศาสตร์การฟื้นฟูอุตสาหกรรมไทยต่อจากนี้ สุริยะ ตอบทันทีว่า ยังไม่สายเกินไป หากประเทศไทยจะหันกลับมาสร้างขีดความสามารถที่แท้จริง จากจุดแข็งภายในประเทศ

“เราจึงเริ่มเห็นหลายๆ ประเทศ รวมทั้งมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ ที่เคยผลักดันการค้าเสรี และการย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศที่มีต้นทุนต่ำ เริ่มออกมาตรการย้อนศรในการดึงดูดธุรกิจ ให้กลับมาลงทุนในประเทศตนเอง ไม่เว้นแม้แต่สหรัฐฯ และญี่ปุ่น ซึ่งถือเป็นประเด็นใหม่ที่ท้าทาย ประเทศที่ต้องการดึงดูดการลงทุนอย่างเรา”

ยึดบัลลังก์รักษาฐานยานยนต์

เศรษฐกิจ ที่ไทยมีความเข้มแข็ง ประกอบด้วย

1. การยกระดับการผลิตในระบบอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมชีวภาพ จากระบบเกษตรกรรมไปสู่ระบบเกษตรอุตสาหกรรม เพิ่มเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาใส่ในกระบวนการผลิต

2. การพัฒนาอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ไปสู่อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ประยุกต์ไปสู่การผลิตอุปกรณ์ IoT (Internet of Thing) หรืออินเทอร์เน็ตในทุกสรรพสิ่ง สำหรับระบบเกษตรอุตสาหกรรม รองรับการใช้ข้อมูลขนาดใหญ่แบบบิ๊กดาต้า

3. การฟื้นฟูอุตสาหกรรมยานยนต์ ด้วยการรักษาฐานการผลิตที่มีอยู่ในประเทศ การไม่ยี่นหยุดนิ่งแต่เดินก้าวไปกับโลกสู่การผลิตยานยนต์สมัยใหม่แห่งอนาคต ไม่ให้การลงทุนพัฒนาผลิตภัณฑ์รุ่นใหม่ๆ ไปเกิดในประเทศอื่นแทนประเทศไทย

4. การปรับกลุ่มเป้าหมายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จากการท่องเที่ยวเชิงปริมาณไปสู่การท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพ อนามัย และการเว้นระยะห่างทางสังคมอย่างเหมาะสม โดยสาขาอุตสาหกรรมเหล่านี้จะเป็นหัวใจหลักของกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ (New Growth Engines) ที่จะเข้ามาเป็นแหล่งรายได้ที่ยั่งยืนของประเทศไทยในยุคต่อไป

ขณะเดียวกันจะเน้นการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมแห่งอนาคต อาทิ หุ่นยนต์ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) อุปกรณ์ทางการแพทย์สมัยใหม่ รถยนต์ไฟฟ้า (อีวี) ไบโอบีโอสถาปัตยกรรม ฯลฯ ที่ต้องมีมาตรการส่งเสริมและมีสิทธิประโยชน์การลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ที่เหมาะสม เพื่อจูงใจให้เกิดการลงทุนทั้งของต่างชาติและนักลงทุนไทย โดยต้องเพิ่มความสำคัญเพื่อให้เกิดธุรกิจต่อเนื่องในประเทศ

รักษาแรงงานเอสเอ็มอี 24 ล้านคน

แผนการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม ยังต้องมุ่งเป้าไปที่การให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนให้มากกว่าที่ผ่านมา คือการกระจายรายได้และความเจริญที่ทุกชุมชน จะต้องมีส่วนร่วมในการกินดีอยู่ดีจากพัฒนาการทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และการประกอบอุตสาหกรรมจะต้องไม่สร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับชุมชนโดยรอบ

เมื่อสามารถตัดสินใจเลือกทิศทางพัฒนาประเทศได้แล้ว ต้องรีบดำเนินการมาตรการเร่งด่วนอีกเรื่องหนึ่ง คือการปรับระดับประกอบภาคธุรกิจและการจ้างงานไม่ให้ล้ม เพราะหากภาคธุรกิจโดยเฉพาะเอสเอ็มอี ซึ่งเป็นแกนกลางของภาคเศรษฐกิจที่มีเป็นจำนวนมาก สามารถปรับระดับประกอบตัวและรักษาการจ้างงานไว้ได้มากเท่าไร การฟื้นฟูเศรษฐกิจในช่วงหลัง

วิกฤติโควิด-19 ก็จะเป็นไปได้รวดเร็วยิ่งขึ้นเท่านั้น

ขณะนี้ประเทศไทยมีเอสเอ็มอีรวม 3 ล้านกิจการ มีการจ้างงาน 24 ล้านคน กระทรวงอุตสาหกรรมได้ กำหนดมาตรการฟื้นฟูอุตสาหกรรมดีพร้อมทันที ภายในระยะ 90 วันแรกของการเข้าร่วมโครงการ ที่ได้ทยอยเริ่มดำเนินการระหว่าง เดือน พ.ค.-ก.ย. เพื่อช่วยเหลือเอสเอ็มอีและการจ้างงานใน 4 กลุ่ม ประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1 ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมและเอสเอ็มอี เป็นกลุ่มธุรกิจที่มีประชาชนเกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก การประกอบไม่ให้อุตสาหกรรมนี้ล้มหรือปิดกิจการ จะช่วยป้องกันการเกิดปัญหาสังคมและการว่างงาน กลุ่มนี้ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษในด้านสภาพคล่อง และการปรับรูปแบบธุรกิจให้ยืดหยุ่นต่อไปได้ ในช่วงเกิดวิกฤติและยังยืนได้หลังวิกฤติ ด้วยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ ทั้งในการประกอบการและการเข้าสู่ตลาด

ปั้นชุมชนปั้นเศรษฐกิจภายใน

ในด้านการเสริมสภาพคล่องให้กับภาคอุตสาหกรรมผ่านมาตรการทางการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ได้ออกมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ของแต่ละสถาบันการเงิน ทั้งการลดดอกเบี้ย การขยายเวลาในการผ่อนชำระในระยะเวลา 6 เดือนก่อนหน้านี้ แต่ก็ยังไม่เพียงพอ และต้องพิจารณาขยายระยะเวลาของมาตรการดูแลด้านการเงินให้ยาวออกไปอีก 2 ปี โดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (ไอเอ็มเอฟ) คาดว่าเศรษฐกิจทั่วโลกจะตกต่ำที่สุดในรอบ 100 ปี ที่อาจทำให้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทย ไม่สามารถทำให้สำเร็จได้ในระยะเวลาอันสั้น

สถาบันการเงินอาจจำเป็นต้องขยายระยะเวลาในการผ่อนชำระเพิ่มเติม เพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมมีโอกาสฟื้นตัว ซึ่งการยืดหนี้ที่เป็นสินเชื่อเดิมให้ลูกหนี้มีแรงเดินไปต่อ คงไม่ถึงกับทำให้สถาบันการเงินล้มเหมือนในอดีตที่ผ่านมา

“ในภาวะเช่นนี้ หากลูกหนี้รอด คุณก็รอดด้วย”

กลุ่มที่ 2 คือ ประชาชน แรงงาน และบัณฑิตจบใหม่ ที่ขาดรายได้ เพราะโควิด-19 ทำให้ธุรกิจต้องหยุดหรือลดการจ้างงาน ส่งผลให้เกิดการว่างงานและการเคลื่อนย้ายของประชาชน กลับสู่ภูมิภาค

การส่งเสริมให้บัณฑิตจบใหม่และกลุ่มประชาชนที่กลับสู่ภูมิภาค สามารถสร้างธุรกิจของตัวเองที่มีรายได้เพียงพอจึงเป็นมาตรการที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงการปรับ-เพิ่ม-สร้างทักษะใหม่ (Reskill-Upskill-Newskill) สร้างโอกาสในการประกอบอาชีพอิสระ นำมิติของเศรษฐกิจสร้างสรรค์มาประยุกต์เป็นธุรกิจ เพื่อเป็นทางเลือกในการหาเลี้ยงครอบครัว รองรับแรงงานที่อพยพกลับท้องถิ่นและชุมชน

กลุ่มที่ 3 ชุมชนและวิสาหกิจชุมชน (โอท็อป) เพราะก่อนเกิดวิกฤติครั้งนี้ หลายชุมชนทั่วประเทศสามารถเริ่มสร้างสรรค์อัตลักษณ์และสร้างธุรกิจการท่องเที่ยวจนเกิดเป็นรายได้ในระดับหนึ่ง แต่ด้วยความชบเซา ของการท่องเที่ยวทั่วโลก จากวิกฤติที่เกิดขึ้นนี้ ประกอบกับการกลับเข้าสู่ชุมชนของสมาชิกที่ตงงาน ทำให้แต่ละชุมชนต้องเตรียมความพร้อมในการรองรับคนและปรับจุดยืน (Positioning) ของชุมชนในการหารายได้ด้วยการยกระดับการผลิตสินค้าของชุมชน นำเทคโนโลยีเครื่องจักรและนวัตกรรมมาเสริมศักยภาพการประกอบการของชุมชนท้องถิ่น กระตุ้นความน่าสนใจ เพื่อดึงดูดการท่องเที่ยวมายังชุมชน สร้างและพัฒนารูปแบบบรรจุภัณฑ์ การส่งสินค้า พัฒนาทักษะให้กับวิสาหกิจชุมชน ผนวกเข้ากับแนวคิดจากนักศึกษาคณะและคนรุ่นใหม่ เพื่อสร้างชุมชนให้มีความเข้มแข็ง

กลุ่มที่ 4 กลุ่มธุรกิจแปรรูปเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมที่จะมีการปฏิรูปภาคการผลิตที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม ไปสู่ธุรกิจทางการเกษตรหรืออุตสาหกรรมการเกษตร สร้างขีดความสามารถในการประยุกต์และการเข้าถึงเทคโนโลยีการแปรรูปและเครื่องจักรกล ที่เหมาะสมกับขนาดแปลงที่

เพาะปลูก โดยกระทรวงอุตสาหกรรมได้เร่งพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลเกษตรและสร้างให้เกิดธุรกิจให้บริการเครื่องจักรกล เพื่อเป็นตัวเชื่อมการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตร

“ถึงเวลาแล้วที่ประเทศไทยจะต้องเน้นความสำคัญของเศรษฐกิจในประเทศหรือ Local Economy อย่างจริงจัง เพราะโควิด-19 ที่ยืดเยื้อยาวนาน ได้ส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจซบเซา จากคนทั่วโลกมีรายได้ที่ลดลง ส่งผลต่อการส่งออกในหลายๆ อุตสาหกรรม ทำให้แหล่งรายได้สำคัญของประเทศสูญหายไป”

เพราะการเตรียมพร้อมคือแต้มต่อที่จะทำให้ประเทศไทย สามารถแข่งขันได้อย่างมีศักยภาพ ทัดเทียมนานาชาติอารยประเทศ ก่อนผันเพื่อชิงขับเคลื่อนเศรษฐกิจจะกลับมาทำหน้าที่อย่างสมบูรณ์อีกครั้ง หลังโควิด-19 คลี่คลายลง

ทีมเศรษฐกิจ